

Interview: Hidup sehari hari - Het dagelijkse leven in de vluchtelingenkampen.

Stany Bakarbessy

Bapa Mong Kayadu in het midden

① **Bapa Mong Kayadu, 73 jaar, locatie Sarot Jalan Tani 24 oktober 2019**

Al dagen zitten we hier gewoon, niets te doen, geen activiteit, al het werk is uitgesteld. Afdalen naar het dorp durven we niet, omdat de aardbevingen en naschokken nog steeds aanhouden. Hulp van buiten is er, maar niet voldoende voor een groot gezin. Gelukkig krijgen de kinderen op deze locatie aandacht van verschillende organisaties bij hun verwerken van trauma. En van de posten-gezondheid kan elke locatie rekenen op hun zorg.

De situatie in de tent is er ongemakkelijk, overdag erg warm en de nachten erg koud.

We willen terug naar huis, maar het huis is verwoest. Er is nog steeds angst.

Tot nu toe zijn we voor de voedingsmiddelen afhankelijk van de hulp die geboden wordt door de regering, de kerk of particulieren.

In de avond hebben we, met gebruik van een generator, samen met een paar ander tenten licht. We delen met 4 gezinnen, één tent. We zijn met 15 mensen. De tent is voor een deel open, er ontbreken stukken zeildoeken aan de zijanten.

② Tasya Tahitu, 8 jaar, locatie kamarueng 24 oktober 2019

Vanaf het begin van de aardbeving gaat ze niet meer school. Ze speelt met vriendjes in de omgeving van deze vluchtelingenlocatie. Met oudere kinderen van bepaalde organisaties die in het kamp komen, gaat zij activiteiten doen als zingen, tekenen en spelen ... 'dan worden we blij en vinden het fijn dat iemand ons komt vermaken en hebben wij afleiding. Er is hier een schooltje ingericht, zodat wij niet achter raken met leren.

Wij wonen in een tent met een paar families met in totaal 10 mensen. Het is er niet prettig in de tent. Het is er heel erg warm en koud.

We willen heel erg terug naar ons huis, en weer leuke dingen doen... spelen en weer naar school gaan zonder bang te zijn. In de tent van onze ouders krijgen wij hulp in de vorm van voedingsmiddelen en ze letten op dat wij niet ziek worden en daarom krijgen wij vitaminen om in te nemen.

③ **Bpk Yakop Manuputy. Leeftijd 65 jaar
werk chauffeur. Lokasi kamarueng
24 okt 2019**

Sinds de aardbeving, is er niets te doen, alleen maar zitten, in de buurt helpen met de tenten opzetten, helpen met toilet bouwen, water halen.

Het lukt me niet om te gaan werken vanwege de trauma. Ben bang dat ik tijdens het werk getroffen zou worden door een beving ... die is nog niet gestopt, maar nog actief.

Hier op locatie Kamarueng wordt de op conditie van de kinderen goed gelet. Hulp komt de vanuit Ambonstad, Nederland, dorpsbestuur en van de kerk.

Het is er ongemakkelijk in de tent, overdag heel heet en in de avond erg koud.

Zij van de traumadienst komen geregeld kijken hoe het met ons gaat.

Ons huis is helemaal ingestort en alles aan huisraad verwoest.

Mijn gezin heeft elke dag wel eten, maar het is niet hetzelfde als in het dorp.

Iemand van de gemeenschap heeft een generator gekocht, krachtig genoeg om alle tenten van verlichting te voorzien. Wij zijn hier op deze locatie met 75 gezinnen. De tent, alle tenten, waarin we wonen is niet helemaal afgesloten.

④ **Aurora Pattilemonia 24 oktober 2019**

Sinds de aardbeving in Waai hebben wij het niet makkelijk, we kunnen niet naar school, het leren in de tent gaat moeilijk, wij zijn nog te bang om te spelen. Dan zit er niet anders op dan onze ouders te helpen met het verkopen van (zoals op de foto) pisang goreng.

In de tent is er weinig ruimte, overdag heel heet en bij avond erg koud.

Wij zijn bang als iedere keer de aarde beeft. En iedere keer gaan onze ouders ons troosten en ze zeggen erbij dat als dit alles voorbij is, we weer naar school kunnen gaan, om later iemand te worden die iets kunnen betekenen voor Jezus en voor hen, onze ouders.

⑤ **De heer Beng Walasari 24 oktober 2019**

Ik ben elke dag bij de tent om gezinnen en de buurt te helpen in situaties na de aardbeving. Wij wonen in tenten die niet allemaal gesloten zijn. En het is moeilijk voor ons om te werken, wij durven nog steeds niet af te dalen naar het dorp om dingen te doen.

De gezondheidsdiensten zijn altijd beschikbaar. Het belang van de kinderen staan voorop, zij krijgen prioriteit.

Ik woon in de tent alleen met mijn gezin, we zijn met ons drieën.

Eten is er altijd, omdat er hulp aanwezig is.

De generator die we delen met een aantal tenten zorgt voor verlichting.

Hopelijk gaat dit snel voorbij en kunnen wij weer terug naar negeri Waai en normaal onze dingen doen.

⑥ **Rachel Delima, leeftijd 42 jaar 24 oktober 2019**

Als huisvrouw ben je altijd bezig, en in het vluchtelingenkamp heb je als ouder drukker dan anders, extra op je kinderen letten om ze niet uit het oog te verliezen.

Wat ook oncomfortabeler maakt, is dat wij met 4 gezinnen in een tent wonen, in totaal 10 mensen. Overdag heel heet en in de avond erg koud, komt er nog bij dat de tent begint te lekken en te scheuren.

Wij moeten het doen met een olielamp, lampu Pelita. En dat maakt het nog ongemakkelijker, omdat wij niet over een generator beschikken.

Wat we hier doen is koekjes verkopen en gelukkig zijn de koekjes in trek.

Hoewel eenvoudig, we hebben dagelijks te eten.

We durven het nog niet aan onze kinderen naar de noodschool te brengen, aangezien de bevingen steeds terugkomen. Wij richten ons tot de Here om de natuurramp tot halt te roepen en we terug kunnen keren naar ons geliefd dorp.

⑦ **Ibu Yoti delima 24 oktober 2019**

Dagelijks als moeder van een gezin te vinden in de keuken om etenswaren te maken voor de verkoop; hier in het kamp is haar activiteit niet anders dan thuis. Met dit verschil dat hier in de tent de ruimte beperkt is, het is er te krap en te warm om wat te doen.

In deze tent wonen 3 gezinnen met in totaal 10 mensen, dus te dicht op elkaar, waar je je nauwelijks kunt bewegen. Voor het slapen worden alle spullen aan de kant gezet. Verlichting komt van de olielamp, lampu Pelita.

Als je je niet lekker voelt kun je altijd terecht bij de gezondheidspost, Pukesmas Waai.

Hoewel het niet als thuis is, zijn we dankbaar dat we dagelijkse te eten hebben.

Omdat we in deze buurt niet over een generator beschikken, moeten we het doen met een olielamp. We zijn ook niet klaar om onze kinderen (naar school?) terug te sturen, omdat we nog steeds bang zijn dat zij uit ons zicht iets zou overkomen. De terugkomende bevingen maken ons angstig. Wij hopen dat broeders en zusters in Nederland aan ons denken, omdat wie anders dan zij ons kunnen helpen.

⑧ Florens Delima 24 oktober 2019

Van het leven in de kampen raakt iedereen zo in de war, omdat we niet weten wat we moeten doen, anders dan alleen voor de familie zorgen. Gewoonlijk zijn wij vrij om dingen te doen, maar zijn nu beperkt in onze beweging.

Tent is niet helemaal dicht en door de warme regens gaat de tent kapot.

De kinderen kunnen niets ondernemen uit angst door de aanhoudende bevingen. Er is eten, omdat er hulp is. Verlichting komt van de olielamp, omdat wij geen generator hebben.

Met 4 gezinnen, in totaal 14 mensen wonen wij in één tent.

De Pukesmas, post gezondheidszorg houdt onze gezondheid nauw in de gaten.

⑨ Ibu Etmi Maspaitella, Locatie Kehutanan Jalan Gunung 24 oktober 2019

In het dagelijks leven moeder van een gezin en verkoopster. Stond op het punt te bevallen, toen de aarde begon te beven. Nu heeft zij haar werk als verkoopster weer opgepakt. Woont met haar gezin, 2 kinderen, in een tent.

Ook hier komt het licht van een olielamp. Ook hier krijgt de gezondheid van de mensen volle aandacht van de gezondheidszorg. En ook hier is eten, dat komt van de hulp en ook van de verdiensten van haar verkoop en van het werk van haar man als chauffeur.
